

N-ai tu teamă, draga mea

Lucian-Horațiu Hînsa

O, Idee ,
Câte suflete aprinzi
Cu-al tău foc și-a ta scânteie !
Tu spui ca-i doar o epopee,
Visul - o legendă ce azi nu e -
Dar îți jur, lumina mea-
Dragostea nu-i chiar așa.

Platonic gând ce-i argintat
El spre noapte ne-a-ndreptat,
Ridicând un zbor celestru,
Spre un astru-n cer maiestru.
Noi l-am ascultat ?
Nadăjduiesc că da,
Oh, nu aş fi eu un nebun
Să culeg povești pe drum
Daca n-aş mai admira
Focul din privirea ta !

Astrul ne-a călăuzit
Într-un cadru împlinit,
Argintul nu s-a întunecat, ci s-a schimbat
Intr-un cântec de amor,
Cantec drag, ce-i adorat
Cantec viu, liniștitor.

N-ai tu teamă, draga mea,
Soarta ne-a unit cândva
Și-acel cândva nu-i doar magie-
E iubirea ce-o să dăinuie.